

Z orzecnictwa. Przypadek szczególnie uzasadniony – czyli jaki?

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 20, kwiecień 2021 12:28

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 118

Przez pojęcie "szczególnie uzasadnionego przypadku" należy rozumieć taką sytuację życiową osoby lub rodziny, która ponad wszelką wątpliwość, bez konieczności wnikliwych zabiegów interpretacyjnych istniejącego stanu rzeczy, pozwala stwierdzić, że zaistniały nagłe, drastyczne, dotkliwe w skutkach i ingerujące w plany życiowe zdarzenia, które to zdarzenia nie należą do zdarzeń codziennych ani do zdarzeń nadzwyczajnych i wykraczają poza możliwości ludzkiej zapobiegliwości – tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie z dnia 23 marca 2021 r., sygn. III SA/Kr 1285/20.

Skarżący złożył w MOPS wniosek o udzielenie mu pomocy finansowej, w tym na zakup leków, środków dezynfekujących i odgrzybiających. Z ustaleń wywiadu wynika, że skarżący, będący w wieku emerytalnym, prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Zajmuje lokal z zasobów Urzędu Miasta (pokój z łazienką). Utrzymuje się z zasiłku stałego (548,00 zł) oraz dodatku pielęgnacyjnego (215,84 zł.). Skarżący choruje na zaćmę. Oczekuje na operację. Nadto, oczekuje na konsultację lekarską w związku z powstaniem torbieli pod kolanem oraz drętwieniem prawej ręki. W dalszym ciągu ma problemy ze słuchem.

Organ nie znalazł jednak przesłanek do przyznania zasiłku celowego specjalnego na zakup leków, środków odgrzybiania i dezynfekcji, gdyż nie można ich zaliczyć do kategorii "szczególnie uzasadnionych przypadków". Skarżący nie przedstawił też zaświadczenia lekarskiego ani żadnych recept potwierdzających, że musi przyjmować stałe leki.

Specjalny zasiłek celowy powinien być zatem traktowany jako wyjątkowa, szczególna pomoc doraźna na konkretny cel bytowy w sytuacji, gdy uzyskiwany dochód przekracza ustawowe kryterium dochodowe, a nie jest możliwe uzyskanie potrzebnych środków w ramach własnych działań strony i zwyczajnych świadczeń z pomocy społecznej. Przyznanie tego rodzaju zasiłku powinno uwzględniać okoliczności konkretnej sprawy (w tym indywidualną sytuację strony i ogólną sytuację pozostałych potrzebujących) oraz cele i zadania pomocy społecznej. Odstępstwo od konieczności spełnienia kryterium dochodowego powoduje, że przyznanie pomocy takim osobom, w sytuacji ograniczonych środków finansowych i dużej liczby uprawnionych oraz osób oczekujących na wsparcie, wymaga wyjątkowych okoliczności.

Z akt administracyjnych, w tym z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wprost wynika, że skarżący ma problemy ze wzrokiem, choruje na zaćmę i ma zaplanowaną operację oraz oczekuje na konsultację lekarską związaną z powstaniem torbieli pod kolanem oraz drętwieniem prawej ręki. Stwierdzenie zatem przez organy a priori, bez odniesienia się do wskazanego stanu zdrowia skarżącego, że brak było przesłanek do wydania pozytywnej decyzji, jest niewystarczające do uznania za prawidłową ocenę tego stanu zdrowia skarżącego przez orzekające organy, jako niepodpadającego pod "szczególnie uzasadniony przypadek", o którym mowa w art. 41 ustawy o pomocy społecznej.

Sąd administracyjny nie może w tym zakresie zastępować organów. To organy pomocy społecznej muszą dokonać oceny, z jakich powodów stan zdrowia skarżącego nie odbiega od złego stanu zdrowia wielu osób, że nie może zostać on zaliczony jako "szczególnie uzasadniony przypadek." Przez pojęcie "szczególnie uzasadnionego przypadku" należy rozumieć taką sytuację życiową osoby lub rodziny, która ponad wszelką wątpliwość, bez konieczności wnikliwych zabiegów interpretacyjnych istniejącego stanu rzeczy, pozwala stwierdzić, że zaistniały nagłe, drastyczne, dotkliwe w skutkach i ingerujące w plany życiowe zdarzenia, które to zdarzenia nie należą do zdarzeń codziennych ani do zdarzeń nadzwyczajnych i wykraczają poza możliwości ludzkiej zapobiegliwości.

Organy zobowiązane były zatem ocenić, czy sytuacja skarżącego, będącego w wieku emerytalnym,

Z orzecnictwa. Przypadek szczególnie uzasadniony – czyli jaki?

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 20, kwiecień 2021 12:28

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 118

utrzymującego się tylko z pomocy społecznej, który ma problem ze słuchem, choruje na zaćmę, wskazuje na powstanie torbieli pod kolanem i drętwienie prawej ręki, wymagających konsultacji lekarskich, jest sytuacją drastyczną, dotkliwą w skutkach dla skarżącego i ingerującą w jego życiową egzystencję na tyle, że ani nie jest to sytuacja codzienna, ani nadzwyczajna, a do jej przewyciężenia nie wystarcza ludzka zapobiegliwość.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 23 marca 2021 r., sygn. III SA/Kr 1285/20.

Źródło: [CBOSA](#)